

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupený advokátem JUDr. Michalem Krýslem, náměstí Republiky 204/30, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 1760/18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2025, čj. PK-DSH/2257/25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 11. 2025, čj. 17 A 26/2025-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Michalu Krýslovi, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **5 070 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Plzně rozhodnutím ze dne 20. 1. 2025 uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/hod. Magistrát uložil žalobci pokutu ve výši 4 500 Kč. Odvolání proti rozhodnutí magistrátu žalovaný dne 21. 3. 2025 zamítl. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Podle jeho názoru krajský soud nesprávně posoudil právní otázky, rozhodl na základě neúplného dokazování, nevypořádal se řádně se žalobními námitkami a rozsudek vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

[3] Stěžovatel namítl, že není zřejmé, který z měřičů rychlosti v daný den a čas měřil, resp. zda se jednalo o následně v rozhodnutích uváděný konkrétní měřič rychlosti. Nesouhlasí se závěrem, že zákonnou náležitostí protokolu o přestupku není specifikace měřiče (srov. rozsudky NSS ze dne 10. 6. 2015, čj. 2 As 89/2015-33, ze dne 18. 5. 2016,

čj. 2 As 16/2016-27, či ze dne 4. 5. 2017, čj. 9 As 271/2016-41). Krajský soud nereagoval na námitku stěžovatele, že žalovaný nedoložil k výzvě stěžovatele všechna technická, technologická či systémová osvědčení k uváděnému měřiči rychlosti. Je nutné odmítnout tvrzení krajského soudu, že ze správního spisu neplynou žádné indicie, které by zpochybňovaly správnost provedeného měření. To stěžovatel opakovaně činil. Krajský soud v této souvislosti odmítl provést navržené důkazy (výslech stěžovatele, výslech policistů, kalibrační protokol k měřicímu zařízení či osvědčení o pravidelných kontrolách měřicího zařízení). K tomu viz rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 As 45/2013-37, ze dne 27. 2. 2014, čj. 4 As 118/2013-61, ze dne 29. 5. 2014, čj. 10 As 25/2014-48, či ze dne 25. 3. 2015, čj. 8 As 152/2014-30. Stěžovatel podotkl, že daný typ měřících zařízení má tzv. otevřený software, jenž je volně přístupný, a tedy i pozměnitelný. Je proto sporné, zda v určitý moment byl použitý měřič rychlosti skutečně i řádně tzv. kalibrován a zda lze z pouhé fotografie se softwarově pozměnitelnými údaji vůbec vycházet.

[4] Stěžovatel namítl, že v dané věci nemůže soudu postačovat úřední záznam k prokázání tvrzení. Za situace, kdy krajský soud ani žalovaný neprovedl důkazy řádně navržené stěžovatelem, nelze důkazní řízení považovat za uzavřené.

[5] Stěžovatel rovněž namítl, že krajský soud ani žalovaný nevzali v úvahu jeho osobní, sociální a majetkové poměry (invalidní důchodce) ve vztahu k výši pokuty, přestože měli k dispozici všechny relevantní podklady. Krajský soud pravděpodobně přehlédl, že stěžovatel požádal nejpozději v odvolání o mimořádné snížení pokuty či o upuštění od jejího uložení a snížení nákladů správního řízení například na částku 1 Kč.

[6] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení, případně zrušil i rozhodnutí žalovaného.

[7] Žalovaný nesouhlasí s argumentací stěžovatele. Odkazuje na své rozhodnutí a napadený rozsudek. Navrhuje, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[8] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[9] Kasační stížnost **je nepřijatelná**. Stěžovatel ani v kasační stížnosti výslovně neuvedl, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Krajský soud nepochybil při výkladu právní otázky, skutkový stav byl zjištěn dostatečně a napadený rozsudek je přezkoumatelný (k otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74; a ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS).

[10] Ke specifikaci měřiče je třeba uvést, že výrobní číslo měřiče je součástí úředního záznamu o přestupku, záznamu o přestupku a součástí spisu je platný ověřovací list daného rychloměru. Nevznikly tedy pochybnosti o použitém konkrétním měřícím

pokračování

zařízení rychlosti. Rozsudky NSS, na něž odkazoval stěžovatel (sp. zn. 2 As 89/2015, sp. zn. 2 As 16/2016 a sp. zn. 9 As 271/2016), se týkají nepřipoutání bezpečnostním pásem a nesprávného parkování v souvislosti s odpovědností provozovatele vozidla, nikoli identifikací měřiče. Vzhledem ke skutkové situaci v dané věci nebylo nutné, aby bylo cokoli ve vztahu k měřiči vozidla doloženo do spisu. Stěžovatelova tvrzení zůstala totiž pouze v obecné rovině. Proto ani krajský soud neměl důvod podrobněji reagovat na to, co (ne)bylo založeno do spisu. Další stěžovatelem odkazované rozsudky se týkaly obecně úředních záznamů, vypořádání se s navrženými důkazy, toho, jaké důkazy postačí k tomu, aby mohl být učiněn závěr o tom, že přestupek spáchala konkrétní osoba, apod. Postup správních orgánů v posuzovaném případě je v souladu s citovanými rozsudky.

[11] K námitce o úředních záznamech NSS obecně uvádí, že úřední záznam je v přestupkových řízeních obecně použitelný jako důkaz, nesmí se však jednat o jediný důkaz (rozsudky ze dne 27. 2. 2014, čj. 4 As 118/2013-61, ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 As 45/2013-37, nebo ze dne 29. 5. 2014, čj. 10 As 25/2014-48, bod 29, ze dne 25. 3. 2015, čj. 8 As 152/2014-30, či ze dne 22. 6. 2016, čj. 1 As 60/2016-30, body 17-20). V dané věci úřední záznam nebyl jediný důkaz. Ve spise je založen např. záznam o přestupku včetně fotografií či platný ověřovací list k danému rychloměru.

[12] Krajský soud se zabýval přiměřeností uložené pokuty a sociálními poměry stěžovatele (viz body 9 – 11 napadeného rozsudku). Stěžovateli byla s ohledem na jeho sociální situaci uložena pokuta téměř na spodní hranici zákonného rozmezí. Nižší pokuta mu nebyla uložena, neboť se dopouští přestupků opakovaně.

[13] K upuštění od povinnosti náhrady nákladů řízení a popřípadě jejich snížení žalovaný (a následně krajský soud) konstatoval, že upustit od povinnosti náhrady nákladů řízení ve smyslu § 79 odst. 5 správního řádu nelze. Ze správního spisu není patrné, že by stěžovatel výslovně požádal o jejich snížení a doložil své tvrzené finanční a majetkové poměry. NSS konstatuje, že ze správního spisu plyne, že stěžovatel v závěru odvolání výslovně uvedl, že se „*jeví jako patřičné*“ náhradu nákladů řízení neukládat, resp. upustit od jejich uložení. Stěžovatel tak požádal jen o upuštění od povinnosti náhrady nákladů řízení, nikoli o jejich snížení. Především však svou finanční a majetkovou situaci ani žalovanému nijak nedoložil, ačkoli na to byl upozorněn již v rozhodnutí magistrátu. Závěry žalovaného i krajského soudu jsou tedy v souladu s obsahem spisového materiálu.

[14] NSS shrnuje, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

[15] Krajský soud stěžovateli ustanovil advokáta. Tento advokát podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zastupuje stěžovatele i v řízení o kasační stížnosti. Jeho odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 10 s. ř. s. hradí stát. Zástupci NSS přiznal odměnu za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) a dále paušální náhradu hotových výdajů advokáta ve výši 450 Kč za jeden úkon právní služby v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13

odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 5 070 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu